

19, ligeledes ændres (samme bestemmelse for deltidsforsikrede).

Mindretallet er uenigt i ændringen af reglerne om opgørelse af døde perioder, en ændring, som skal ske administrativt. Forslaget indebærer, at nogle medlemmer vil få et arbejdstilbud hurtigere. Efter endt arbejdstilbud kan mange medlemmer forvente fornyet arbejdsløshed, og med eller uden et uddannelsesstilbud vil de nærme sig tidspunktet, hvor de overgår til forlænget dagpengeret med væsentligt lavere sats.

Mindretallet stiller derfor ændringsforslag om, at der ikke kan ske indskrænkning i medlemmernes adgang til at få dagpengeretten forlænget med døde perioder. Forkastes dette ændringsforslag, vil mindretallet bede ministeren om under alle omstændigheder at overveje de problemer, som gravide kvinder kan komme i, f.eks. i forbindelse med orlov på sygedagpenge grundet på fare for fosteret med efterfølgende barselorlov, og administrativt sørge for, at ændringen af døde perioder ikke kommer denne gruppe til skade.

Mindretallet skal sluttelig endnu en gang pointere, at det finder det politisk forfejlet at lovgive i etaper på dette område. Det er netop en sådan etapevis lovgivning, der gør området svært at administrere. Mindretallet mener derfor, at ny lovgivning burde afvente en større revision af hele systemet.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de ændringsforslag, som mindretallet er medforslagsstiller til.

Mindretallet kan fuldt ud støtte lovforslagets hovedsigte: administrativ forenkling med henblik på at fjerne kilder til fejludbetaling fra arbejdsløhedskasserne. Mindretallet finder ligeledes, at det er et rigtigt princip, at regler, som forudsætter skøn udøvet af A-kasserne, søges udskiftet med bestemmelser, som hviler på objektive konstaterbare forhold. Alle erfaringer tyder på, at det er de skønmæssige afgørelser, som har overbelastet A-kassernes administration og dermed været en hovedkilde til fejludbetalinger.

På ét punkt finder mindretallet imidlertid, at lovforslaget går ud over, hvad hensynet til administrativ forenkling og rimelige kontrolmuligheder kan begrunde. Det gælder forslaget til ændring af § 64, som indebærer, at dagpengemodtagere, der samtidig får social

pension, underkastes et »skærpet arbejdskrav«. De pågældendes dagpengeret er i forvejen begrænset af reglen om, at der højst kan udbetales dagpenge i 78 dage inden for et år. En yderligere stramning må nødvendigvis få karakter af diskrimination over for den pågældende gruppe.

Samtidig ønsker mindretallet at gøre opmærksom på arbejdsministerens udtalelse i folketinget den 10. april 1986 vedrørende 78 dages reglen ved 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 108 om handicappedes dagpengeret og efterløn: »Om der bør ske ændring i denne bestemmelse, indgår allerede i de overvejelser, der foregår i Bonnerupudvalget, som forventes at afgive betænkning meget snart. Problemerne er også nævnt i den betænkning, som er på trapperne fra udvalget om de handicappede og arbejdsmarkedet, det såkaldte Svend Jensen-udvalg. Jeg vil derfor med disse to betænkninger i hånden se nærmere på, om der er grund til at gennemføre ændringer i reglerne vedrørende dagpengeretten.« (Folketingstidende 1985-86, forhandlinger sp. 9526).

På denne baggrund forekommer det overraskende, at arbejdsministeren på nuværende tidspunkt foreslår regelændringer, som indebærer stramninger for dagpengemodtagere med social pension, uden at resultatet af ministerens omtalte overvejelser foreligger.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (SF og VS):

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01) I § 56, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Reglerne kan dog ikke indebære indskrænkning i medlemmernes adgang til at få dagpengeretten forlænget i de pågældende perioder uden arbejde.«

Af et *mindretal* (SF, RV og VS):

2) Nr. 5 affattes således:

»5. I § 64 udgår stk. 1 og 2, og som nyt stk. 1 indsættes:

»Til et medlem, som modtager pension efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning, kan dagpenge inden